

taget Bestemmelse om en tilstrækkelig passende Indførsels-told paa Æl. Bryggerierne vilde jo have haft en stærk Konkurrence i det engelske og det thidske Æl, dersom der ikke havde været en saadan Told allerede, men mere uberettiget bliver det, naar det ærede Medlem siger, at vi vilde begunstige Sukkerfabrikerne. Jeg har al mulig Agtelse for det ærede Medlems Teorier, men jeg vilde ønske hans praktiske Synspunkter og hans praktiske Standpunkt vare lige saa udviklede som hans Teorier, saa havde hele vor Toldpolitik næppe været inde paa et saa forvovlet Standpunkt, som vi have for Tiden, og som vi have haft i mange Aar. Det er dog en Kendsgerning for alle, og ingen vil kunne nægte det, at i det Øjeblik, denne Lov bliver vedtagen, bliver der taget 200,000 Kr. ud af den danske Sukkerfabrikation. Der er jo en betydelig Medværelse paa selve Raffinaderierne; naar det ærede Medlem altsaa taler om at begunstige Raffinaderierne, saa er det en aabenbar Misforstaaelse. Hvad Konserverfabrikerne angaar, da behøve vi jo ikke at stemme for det ærede Medlems Lovforslag, fordi det indeholdes jo i selve Loven; alle, der vilde stemme for selve Loven, kunne jo dristig stemme imod Ændringsforslaget, thi hvis der stemmes for Ændringsforslaget, og det bliver vedtaget — hvad jeg ikke tror — saa gøres jo Loven umulig, men lader man være at stemme derved, og dog ønsker en Begunstigelse for Konserverfabrikerne, saa er denne jo indeholdt i selve Lovforslaget. Jeg skal endnu kun gøre opmærksom paa, hvilken Bægt det ærede Medlem lagde paa Ølindustrien, og nu ogsaa paa Ristoldens Ophævelse som skadelig for vor hjemlige Bygproduktion. Jeg havde ikke troet, at de Indvendinger kunde komme frem, thi vor egen Bygproduktion — selv om vi kom til at bruge mere Byg ved at lade være med at sætte Ristolden ned — vil jo slet ingen Indflydelse have paa Prisen. Det er jo Udlandets Marked, der bestemmer vore Bygpriser. Vore Bygpriser have holdt sig temmelig godt, i forskellige Provinser noget forskellig, jeg tror, at Svangeland og Volland have den bedst betalte Byg her i Landet eller i alt Fald have været blandt dem, der have faaet de bedste Priser, og Svangeland har for over 20 Aar siden, da jeg boede der, faaet Byggen godt betalt. Hvad er Grunden til disse høje Priser? Det er ikke vor egen Ælproduktion, men Byggen gik til England som Maltbyg, og det er en Kendsgerning, at ved at anvende det til det Brug, faar Byggen den største Værdi, ikke ved at anvendes til Opfodring eller til Mel, Gryn og den Slags Ting.

Hvis vi altsaa ophæve Ristolden, og der blev et større Forbrug af Æis, saa var det kun et Bevis for, at vi havde større Fordel af at bruge Æis end Byg, og at vi tage større Priser for Byggen ad denne Vej, fordi den egner sig bedst til Maltbrug. Det ærede Medlem sluttede, saa vidt jeg huster, med at det var ikke værd at gøre saa stor Staahøj for denne Lov, og deri vil jeg være fuldstændig enig med ham. Det er en Lov, som kun omhandler selve det Spørgsmaal, som det drejer sig om. Jeg skal ikke komme længere ind paa de Bemærkninger, der ere gjorte om, hvorvidt de rige og velstillede Hustruer skulle ventes at ville foretrække Sultetojet fremfor at komme de fattige til Hjælp. Thi netop denne Lov lægger an paa at gøre det muligt for de fattige Hustruer at faa de samme Goder som de rige Hustruer, fordi de evne at købe, hvad de ønske. De, der saa den største Fordel af denne Lov, ere dem, der skulle bruge 1 Pund Sukker, men kun have kunnet købe 3 Fjerdingerspund for de Penge, de havde, eller skulde bruge 1 Pot Petroleum og hidtil kun have kunnet faa 3 Pægle. Jeg skal ikke komme videre ind paa at modsigte de Bemærkninger, der ere gjorte i saa Henseende. Denne Sag har været drøftet saa udførlig i de foregaaende Dage, at der for mig ikke er nogen Anledning til at komme videre ind paa at forsvare den, den skal nok vide at forsvare sig selv (Berg: Hør!). Men skulde det vise sig — saa god denne Lov end vil være i sine Følger — at en eller anden kunde øve en stor Indflydelse omkring i en eller anden Valgkreds og for Øjeblikket, i alt Fald for en Tid forkvalte Folkets Syn paa det, saa at en eller anden af os skulde falde for sin Afstemning over denne Sag, saa vil jeg sige, at har jeg været med til at fremme en god Sag, og er det min Overbevisning, at Folk nok bagefter ville komme til Erkendelse af, at den er god, saa gælder det jo ikke om, at jeg kan vedblive at være Rigsdagsmand, men det gælder om, saa længe jeg er det, at jeg kan gavne Folket. Det er min Opgave ved en saadan Sag, og jeg bryder mig ikke om, hvad en eller anden kan faa Befolkningen i en eller anden Valgkreds, i et eller andet Sogn, til at mene ved at appellere til en misforstaaet Retfærdighedsfølelse; thi det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar man har paastaet, at det gik ud over Arbejderne eller de tilsvarende Samfundslag i Folket. Det skal slet ikke anfægte mig. Jeg er vis paa, at naar denne Lov faar virket et Aars Tid eller to, dersom den føres igennem, vil man komme til Erkendelse af, at det er en god Lov, og derfor anbefaler jeg den, med